

MASSACHUSETTS: “CHÚNG TÔI ỦNG HỘ PHÁP LUÂN CÔNG”

Một học viên Pháp Luân Công kể về trải nghiệm bị tra tấn ở Trung Quốc của chính cô với một khách tham quan.

[MINH HUỆ] Lễ hội Tết Trung Thu hàng năm ở Quincy, Massachusetts đã được tổ chức vào ngày 18 tháng 08. Các học viên Pháp Luân Công địa phương đã dựng một quầy thông tin trong dịp lễ để biểu diễn các bài công Pháp và nâng cao nhận thức về tội ác mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công bị giam giữ của chế độ Trung Quốc. Nhiều khách tham quan đã ký thỉnh nguyện, lên án cuộc bức hại Pháp Luân Công.

Trong suốt sự kiện, nhiều người đã quan tâm tìm hiểu các bài công Pháp, và hỏi thông tin về các điểm luyện công tại địa phương.

Một cô gái trẻ, vừa chuyển đến từ Puerto Rico, nói rằng cô đang tìm kiếm một môn tu luyện tinh thần. Cô rất thích Pháp Luân Công, và đã xem các tài liệu rất cẩn thận. Cô hỏi các học viên sẽ thu bao nhiêu phí cho việc hướng dẫn và tài liệu, và đã rất ngạc nhiên khi biết rằng tất cả đều miễn phí. Các học viên kể với cô trải nghiệm của mình khi tu luyện Pháp Luân Công và họ đã được hưởng lợi như thế nào. Họ cũng nói với cô về cuộc bức hại. Cô đã ký vào bản thỉnh nguyện và bảo bạn trai cô cùng ký.

Các học viên nhận thấy rằng ngày càng nhiều người Trung Quốc biết chân tướng của cuộc bức hại. Một số sinh viên Trung Quốc đã nói chuyện với các học viên và ký vào bản thỉnh nguyện ủng hộ Pháp Luân Công. Sau khi ký thỉnh nguyện, một phụ nữ Trung Quốc nói: “Đảng Cộng sản Trung Quốc là tà ác. Tôi ủng hộ các bạn.” Một cặp vợ chồng cao tuổi người Trung Quốc đi ngang qua. Họ vẫy các học viên và hô lớn: “Chúng tôi ủng hộ Pháp Luân Công! Chúng tôi ủng hộ Pháp Luân Công!” ♦

WASHINGTON DC: Các học viên Pháp Luân Công thu thập chữ ký trong Lễ kỷ niệm Diễu hành đến Washington lần thứ 50

Bài viết của Lý Tinh Phi, phóng viên Minh Huệ tại Washington, DC

[MINH HUỆ] Ngày 24 tháng 08 năm 2013, khoảng 100.000 người đã tập trung tại Washington DC để tổ chức kỷ niệm “Lễ diễu hành đến Washington vì công việc và tự do” và “Tôi có một giấc mơ” – [câu nói trứ danh trong] bài phát biểu của Tiến sĩ Martin Luther King Jr cách đây 50 năm. Lễ diễu hành đã được bắt đầu [tại một địa điểm] gần Công viên World War II Memorial Park – (Công viên Tưởng niệm Chiến tranh Thế giới II).

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã đến công viên từ sáng sớm với những tấm bảng hiển thị thông tin cùng các thiết bị phát thanh. Họ đã nói rõ sự thật về cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc và thu thập chữ ký từ người tham gia Lễ diễu hành vào một bản kiến nghị [gửi tới Liên Hợp Quốc] nhằm chấm dứt nạn mổ cướp nội tạng sống từ các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Nhiều người tham gia [lễ diễu hành] đã tìm hiểu về

cuộc đàn áp [Pháp Luân Công] ở Trung Quốc và đã ký tên thỉnh nguyện.

Ông Keith Ware là một học viên Pháp Luân Đại Pháp đã chia sẻ những trải nghiệm riêng của hai vợ chồng ông từ khi tu luyện Pháp Luân Công. Ông nói: “Vào tháng 04 năm 1999, tôi đã được nghe một câu chuyện trên đài NPR [National Public Radio]. Câu chuyện kể về một nhóm lớn các học viên Pháp Luân Công đã tổ chức một cuộc thỉnh nguyện ôn hòa ở Bắc Kinh. [Lúc đó] tôi không hề biết gì về Pháp Luân Công cả và tôi cũng chẳng làm gì liên quan đến chính trị ở Trung Quốc hết. Nhưng câu chuyện đã khiến tôi cảm động. Tôi cảm động trước lòng dũng cảm phi thường mà các học viên Pháp Luân Công đã thể hiện.”

Ngày 01 tháng 01 năm 2000, ông đã thấy một nhóm lớn những người đang luyện các bài công pháp của Pháp Luân Công ở National Mall, vì thế ông cùng vợ

(Còn nữa trang 2)

Tranh của
Họa sĩ Chương Thúy Anh

法輪大法是正法
壬午八月采苻於美國達拉斯

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

FREIBURG, ĐỨC: NHIỀU NGƯỜI KÝ TÊN THỈNH NGUYỆN KÊU GỌI CHẤM DỨT CƯỜNG BỨC MỔ CƯỚP NỘI TẠNG Ở TRUNG QUỐC

Bài viết của một học viên ở Đức

Khách qua đường dừng lại để biết thông tin về nạn cưỡng bức mổ cướp nội tạng

[MINH HUỆ] Các học viên ở Đức đã tổ chức một đợt vận động thu thập chữ ký tại thành phố nghỉ mát nổi tiếng Freiburg vào ngày 17 tháng 08 năm 2013, để kêu gọi chấm dứt tội ác mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống của Đảng cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) ở Trung Quốc.

Rất nhiều du khách và người dân địa phương đã đến thăm các hoạt động thông tin của các học viên trong ngày hôm đó. Họ lên án hành động tàn ác của ĐCSTQ và kêu gọi lập tức chấm dứt tội ác này.

Việc thu thập chữ ký diễn ra tại một ngã tư trên con đường thương mại chính của Freiburg. Các bảng thông tin và hai biểu ngữ lớn trên vỉa hè truyền đạt thông tin một cách rõ ràng cho người qua lại. Từ 10 giờ sáng đến 6 giờ chiều, nhiều du khách đã đến thăm quan.

Nhiều người đã ký tên thỉnh nguyện lên án cuộc đàn áp Pháp Luân Công của chế độ cộng sản Trung Quốc. Một số đã hỏi xin những tờ đơn thu thập chữ ký còn trống để ký và gửi thư trực tiếp cho các thành viên của Quốc hội. Những người khác muốn biết thêm thông tin, và hỏi xin các tài liệu.

Nhiều người đã nói chuyện với các học viên và bày tỏ sự ủng hộ đối với các học viên vì những nỗ lực của họ trong việc nâng cao nhận thức về tội ác mổ cướp nội tạng sống của ĐCSTQ. Một số khách du lịch đã chụp hình những tấm ảnh miêu tả cuộc đàn áp tàn bạo các học viên Pháp Luân Công của ĐCSTQ và nói rằng họ sẽ cho những người bạn của họ xem những bức hình này.

Một cặp vợ chồng trung niên đến từ Bỉ nói rằng họ đã nghe về nạn mổ cướp nội tạng sống, nhưng không hiểu rõ mức độ của sự tàn bạo này cho đến hôm nay. Sau khi ký tên thỉnh nguyện, người vợ nói rằng: “Thật là khủng khiếp – Chúng tôi phải nói với nhiều người hơn nữa về điều này. Tôi sẽ đăng những thông tin về nạn cưỡng bức mổ cướp nội tạng trên trang Facebook của tôi. Chúng tôi phải làm gì đó để ngăn chặn tội ác này”.

Một phụ nữ người Malaysia hiện đang sống ở Đức nói với một học viên rằng: “Những tội ác này là không thể chấp nhận được và chưa từng có! Đây là một lời báng bổ đối với chính nhân loại, thật khủng khiếp, và phải được chấm dứt ngay lập tức!” ♦

(Tiếp theo trang 1)

WASHINGTON DC: Các học viên Pháp Luân Công thu thập chữ ký trong Lễ kỷ niệm Diễu hành đến Washington lần thứ 50

của mình đã tham gia vào nhóm ấy để tìm hiểu và sau đó bắt đầu tu luyện Pháp Luân Công. “Sức khỏe của vợ tôi đã được cải thiện một cách nhanh chóng. Áp lực tinh thần của tôi đã được giảm đi.” Từ đó, ông đã tham gia cùng các học viên Pháp Luân Đại Pháp khác để nói với [người dân] thế giới về Pháp Luân Công, sự thật về cuộc đàn áp tại Trung Quốc và kêu gọi sự giúp đỡ [của họ] để sớm chấm dứt cuộc đàn áp này.

Ông nói: “Tôi sẽ không ngừng làm việc để [góp phần] chấm dứt cuộc đàn áp cho đến khi những thủ phạm [của cuộc đàn áp] được đưa ra công lý. ĐCSTQ phải chấm dứt cuộc đàn áp Pháp Luân Công ngay lập tức.”

Ảnh: Học các bài công pháp của Pháp Luân Công

Câu chuyện tu luyện của một công nhân mổ

Bài viết của đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc Đại lục

[MINH HUỆ] Tôi năm nay 58 tuổi, hiện đang làm việc cho một công ty khai thác mỏ. Vào năm 1989, do mất điện đột ngột, tôi bị tai nạn lao động khiến xương chậu bị vỡ, và tôi đã không thể đi lại được trong vòng một năm.

Lúc đó, cuộc sống của chúng tôi rất khó khăn. Khi [tình trạng] của tôi tốt hơn, để hỗ trợ gia đình, tôi đã làm một vài công việc lật vật. Bác sĩ nói với tôi rằng tôi bị ung thư, nhưng sẽ không chết vì căn bệnh này. Tôi đã nghĩ ông ấy đang nói đùa. Tuy nhiên, hầu hết tiền tôi kiếm được đều phải chi trả cho việc điều trị y tế vào những năm sau đó. Sau nhiều năm uống thuốc, tôi lại bị thêm bệnh đau dạ dày. Tôi cũng nợ rất nhiều tiền.

Vào tháng 11 năm 1996, người hàng xóm của tôi đã cho tôi mượn một cuốn Chuyện Pháp Luân. Sau khi tôi đọc nó, tôi hiểu được lý do tại sao lại gặp nhiều khó khăn trong

(Còn nữa trang 3)

Câu chuyện tu luyện của một công nhân mỏ

(Tiếp theo trang 2)

Bài viết của đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc Đại lục

cuộc sống đến vậy. Các Pháp lý của Đại Pháp đã thực sự khiến tôi chấn động. Nếu tất cả mọi người đều sống theo Chân – Thiện – Nhân, xã hội của chúng ta sẽ trở nên ổn định và sẽ có hy vọng cho Trung Quốc.

Mỗi ngày, tôi học Pháp sau giờ làm việc, và tôi đã được trải nghiệm sự cải thiện về cả thể chất lẫn tinh thần. Hai năm trước, ông chủ cũ của tôi đã hỏi một người bạn của tôi về tình hình công việc của tôi, và người bạn của tôi đã bảo ông ấy rằng tôi vẫn đang làm việc. Ông chủ của tôi đã rất ngạc nhiên và nói: “Ông ấy đã mất khả năng làm việc từ 20 năm trước đây rồi cơ mà. Sao ông ấy vẫn còn có thể làm việc được?” Bạn tôi đã nói: “Ông ấy tu luyện Pháp Luân Công đây. Bây giờ sức khỏe ông ấy rất tốt. Ông ấy đã không phải dùng bất cứ viên thuốc nào hàng chục năm nay rồi.” Ông chủ cũ của tôi [sau đó] đã nói: “Các học viên Pháp Luân Công đều là những người rất tốt. Tôi biết điều đó.” Sau đó, ông ấy đã quyết định gọi chúng tôi vào làm việc cho một dự án. Ông ấy là giám đốc của một dự án. Tôi đã tuân theo các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân trong công việc, đặc biệt là trong khâu mua sắm hàng hóa cho công ty. Trong nhiều trường hợp, các nhà cấp hàng sẽ có một khoản tiền hoa hồng thường có giá trị khoảng 6.000 nhân dân tệ. Tôi đã nói với họ rằng các học viên Pháp Luân Công không lợi dụng hay nhận hối lộ của bất cứ ai cả.

Công trường xây dựng của chúng tôi nằm ở vùng ngoại ô.

[Hàng ngày] tôi bắt đầu làm việc từ sáng sớm. Hầu hết các công ty phải thuê đến hai người để làm những gì tôi đang làm. Tôi xử lý các giao dịch có trị giá hàng triệu nhân dân tệ, nhưng chưa bao giờ có bất kỳ sự chênh lệch hay thiếu tiền nào xảy ra.

Năm kế tiếp đó, chúng tôi đã trúng thầu một dự án lớn hơn. Tiền lương của chúng tôi đã được tăng lên gấp 3 đến 4 lần so với các [công ty] đối thủ cạnh tranh khác đã chào mời chúng tôi. Lợi nhuận ròng của công ty chúng tôi là cao nhất. Ở các công ty khác, những viên quản lý thường hay tham nhũng. Họ cắt giảm thu nhập của nhân viên để chiếm lợi riêng cho mình.

Kể từ khi tôi tu luyện, gia đình của tôi đều rất khỏe mạnh. Chúng tôi đã dành số tiền mà đáng lẽ đã dùng cho những chi phí về thuốc men, thuốc lá, rượu bia để [dùng cho việc giảng chân tướng và] nói với mọi người rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt, và rằng, nếu sống tốt và không có những hành vi xấu có thể sẽ giúp họ sống sót khi thời điểm Trời diệt Trung Cộng đến. Đảng Cộng sản Trung Quốc đã giết chết đến 80 triệu người dân Trung Quốc trong các lần vận động chính trị của nó. Giờ đây, nó đang đàn áp các học viên Pháp Luân Công – những người tuân theo các tiêu chuẩn Chân – Thiện – Nhân để trở thành những người tốt. Nó lừa dối người dân Trung Quốc khi phi báng Pháp Luân Công và đã gây ra một tội ác không thể dung thứ. Chúng tôi đã giảng rõ chân tướng, nói với mọi người cần phải phân biệt rõ tốt xấu để có thể có được một tương lai tươi sáng. ◇

Bình Đông, Đài Loan: Hơn 1.000 người ký tên thỉnh nguyện kêu gọi chấm dứt tội ác mổ cướp nội tạng

Bài viết của một học viên Đại Pháp ở Bình Đông, Đài Loan

[MINH HUỆ] Vào ngày 25 tháng 08, 2013, Liên minh Phúc lợi Xã hội huyện Bình Đông đã tổ chức hoạt động chạy bộ tại thị trấn Triều Châu thuộc Bình Đông, Hiệp hội Chăm sóc Cây ghép Nội tạng Đài Loan cũng được mời tham gia. Gần 3.000 người đã tham gia, ngoài hoạt động chạy bộ, ban tổ chức cũng sắp xếp những quầy thông tin và bán hàng công ích.

Các thành viên của Hiệp hội Chăm sóc Cây ghép Nội tạng Đài Loan đã nâng cao nhận thức cho người dân nạn thu hoạch nội tạng phi pháp ở Trung Quốc và kêu gọi người dân Đài Loan không tới Trung Quốc để cấy ghép tạng. Họ cũng thu thập chữ ký của người dân để yêu cầu Liên Hợp Quốc ngăn chặn chính quyền Trung Cộng lấy nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công.

Ngày hôm đó rất đông người tham gia chạy bộ đã tập trung trước quầy của hiệp hội. Nhiều người xem băng video và đọc các tài liệu về mổ cướp nội tạng, cuộc đàn áp Pháp Luân Công. Thị trưởng Triều Châu, ông Hồng Minh Giang và nhà lập pháp Tô Chân Thanh cũng ký tên vào bản thỉnh nguyện yêu cầu chấm dứt cuộc đàn áp và nạn mổ cướp nội tạng. Có hơn 1.000 người đã ký tên vào bản thỉnh nguyện.

Nhà lập pháp: Chính quyền Trung Cộng cần “chấm dứt cuộc đàn áp ngay lập tức”

Nhà lập pháp Tô Chân Thanh nói rằng hiến tạng có thể cứu người nhưng “Khi người ta dùng nó để mưu cầu lợi nhuận, thì sự an toàn, tính hợp pháp và nguy hại tới sức khỏe cộng đồng cần phải bị thách thức. Nó rất có thể trở thành sát nhân.” Ông Tô cảm thấy Đài Loan nên ban hành luật và bảo vệ người dân không nhận tạng từ các nguồn bất hợp pháp. “Bây giờ cả thế giới đang dõi theo cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc. Trung Quốc nên tôn trọng nhân quyền, tự do tín ngưỡng và ngay lập tức chấm dứt cuộc đàn áp.”

“Bạn phải nói với nhiều người hơn nữa về nạn mổ cướp nội tạng tàn bạo này”

Bà Tăng Thục Phương, một giáo viên về hưu, đã cùng chồng ký tên vào bản thỉnh nguyện. Bà Tăng nói: “Thật quá tàn nhẫn. Trên đời này có chính phủ quốc gia dùng đối xử tà ác như vậy với người dân của chính mình, thật sự là táng tận lương tâm.”

Tăng Hoành Trí, một bác sỹ gia đình,

Nhà lập pháp Tô Chân Thanh (trái) và thị trưởng Triều Châu Hồng Minh Giang (phải) ký tên vào bản thỉnh nguyện yêu cầu chấm dứt mổ cướp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công còn sống

cùng bố của anh, đã ký tên vào bản thỉnh nguyện sau khi đọc các tờ rơi. Ông Tăng nói: “Nhiều bệnh nhân ở Đài Loan đến Trung Quốc để cấy ghép nội tạng và cuối cùng đã qua đời do bị nhiều tác dụng phụ và thải ghép, nguyên nhân là thiếu thốn trang thiết bị và quy trình kiểm tra sự tương hợp tạng rất qua loa. Chính phủ cần tăng cường truyền bá để người dân hiểu ra nguy cơ của việc ghép tạng ở Trung Quốc”

Bà Khuru và cậu con trai vị thành niên ngay lập tức ký tên vào bản thỉnh nguyện sau khi biết nạn mổ cướp nội tạng. “Giết người này để cứu người khác là sát nhân! Việc sát nhân này cần bị ngăn chặn.” Bà Khuru động viên các học viên Pháp Luân Công vững vàng niềm tin của mình: “Các bạn phải nói với thêm với nhiều người về việc thu hoạch nội tạng tàn ác này để mọi người có thể giúp ngăn chặn nó.” ◇

Đôi mắt với giải thể: Trại lao động Mã Tam Gia khét tiếng

Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại tỉnh Liêu Ninh, Trung Quốc

[MINH HUỆ] Mặc dù khét tiếng với vai trò của nó trong cuộc bức hại các học viên Pháp Luân công nhưng trại lao động Mã Tam Gia không tiếp nhận bất kỳ tù nhân mới nào từ tháng 10 năm ngoái. Thay vào đó, tất cả các tù nhân năm nay đã được thả. Ngoài ra, bốn học viên nữ được thả sớm hơn trong tháng này và tám học viên nữ còn lại được dự tính thả vào cuối tháng 08 này.

Khét tiếng về bức hại các học viên

Nằm tại khu Mã Tam Gia trong thành phố Thẩm Dương, tỉnh Liêu Ninh, trại lao động [Mã Tam Gia] được chọn làm “trại lao động kiểu mẫu” bởi vì nó luôn đạt được tỷ lệ cao trong việc “chuyên hóa” các học viên Pháp Luân Công. Vì vậy, nó vượt trên tất cả theo nghĩa về phương tiện tra tấn khủng khiếp, tầy nã và cường bức, ép buộc các học viên Pháp Luân Công “nhận tội” về việc tu luyện Pháp Luân Công và bắt các học viên viết văn bản cam kết từ bỏ tu luyện.

Do tỷ lệ “chuyên hóa” cao chính là điều mà Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) mong muốn, nên Mã Tam Gia được ghi nhận là trại lao động kiểu mẫu và phương thức tàn ác được sử dụng để tra tấn và “chuyên hóa” các học viên ở đó được áp dụng rộng rãi cho các trại lao động khác trên cả nước.

Trại lao động này được các cơ quan ủy ban trung ương khác nhau tại Bắc Kinh giám sát trực tiếp, cùng với Ban tổ chức, Nhóm lãnh đạo giải quyết vấn đề Pháp Luân Công (Nhóm này cũng giám sát Phòng 610), Ủy ban các vấn đề Chính trị và Pháp luật, và Bộ Tư pháp.

Từ giữa tháng 10 năm 1999 đến tháng 04 năm 2004, có trên 4.000 học viên bị giam giữ tại trại lao động. Hơn 8.000 bài viết báo cáo trên Minh Huệ Net, tính từ năm 2000 đến nay, tập trung vào các trường hợp tại Mã Tam Gia. Theo các báo cáo này, gần 100 phương thức tra tấn khác nhau đã được sử dụng tại trại lao động này.

Tiếp tục đe dọa dù nguy cơ giải thể cận kề

Mặc dù không có học viên mới nào được tiếp nhận vào trại lao động này từ tháng 10 năm 2012, song các nhân viên tiếp tục đe dọa và ngược đãi các học viên.

Lính canh Trương Lỗi từng nói với các học viên: “Nếu các người tiếp tục tu luyện sau khi trở về nhà, các người sẽ bị đưa trực tiếp đến nhà tù Đại Bắc.” Và sau đó tất cả giường và nệm bị vứt khỏi tầng hai và tầng ba vào tháng 07 năm 2013, cai ngục Trương Hoàn nói với các học viên: “Các người sẽ bị đưa đến nhà tù Đại Bắc trừ phi các người từ bỏ tu luyện.”

Không ai được thông báo trước nếu họ được thả; gia đình các học viên cũng vậy.

Các đợt kiểm tra gắt gao được thực hiện tại thời điểm thả người. Các cán bộ thanh tra kỷ luật có mặt để hỏi những người được thả xem họ có bị ngược đãi hay đánh đập trong khi bị giam giữ hay không. Tất nhiên, không người nào nói ra sự thật và xác nhận sự ngược đãi được thả sau đó. Ngoài ra, các nhân viên tại địa phương của các học viên được thông báo ngay lập tức vào lúc thả bất kỳ học viên nào hoặc tất cả các học viên.

Các viên chức tại trại lao động ép các học viên dọn cỏ trên diện rộng và các loại lao động khác vào tháng 07 và tháng 08. Các lính canh Trương Lỗi và Trương Lệ Lệ thường ép các học viên viết thư cảm ơn cho các nhân viên trại lao động để đổi lấy các thời hạn giam giữ được giảm. Tuy nhiên, các lính canh làm vậy chỉ đơn giản để trốn tránh bất kỳ trách nhiệm nào liên quan tới sự tham gia vào ngược đãi [các học viên].

Ba học viên tại thành phố Đại Liên về nhà vào tháng 08 gồm có cô Lưu Tố Áp (05 tháng 08), cô Trần Quế Hương (20 tháng 08) và cô Trần Hải Tân (21 tháng 08).

Cô Vương Tuyết Mai, học viên tại thành phố Đan Đông, đã về nhà vào ngày 13 tháng 08.

Tính đến ngày 22 tháng 08, còn tám học viên vẫn bị giam giữ tại trại lao động gồm có các cô Mã Xuân Linh, Tiểu Xuân Linh, Vương Diễm, Vương Mẫn, Cổ Tú Xuân, Lữ Lệ và Trương Lệ Na. Theo tin đồn, các học viên này sẽ được thả vào cuối tháng 08.

Tất cả các học viên nam bị giam giữ tại trại lao động đã được thả hết.

Nhiều trại lao động đôi mắt với sự giải thể; các quan chức tiếp tục đe dọa

Trại lao động Hứa Xương

Theo một tù nhân vừa được thả khỏi Trại lao động Hứa Xương, tỉnh Hà Nam, nhiều tù nhân đã được đưa ra khỏi trại lao động ngoại trừ những người nghiện và các học viên Pháp Luân Công. Anh ta cũng nói về những lần đánh đập tàn nhẫn do các lính canh hoặc các tù nhân được phép của các lính canh đánh các học viên tại trại lao động. Các lính canh vẫn cố ép các học viên ký vào các bản tuyên bố từ bỏ tín ngưỡng của mình và họ đe dọa rằng các học viên sẽ bị đưa đến nhà tù nếu họ không ký.

Trại lao động nữ tỉnh Hà Bắc

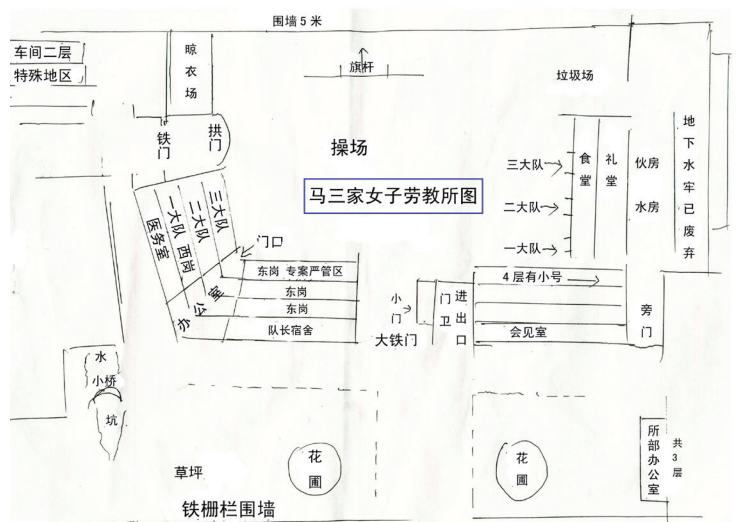
Tính đến ngày 21 tháng 08, ba học viên vẫn còn ở trong trại lao động nữ tỉnh Hà Bắc. Trong đó có cô Lý San San từ thành phố Đường Sơn. Một học viên từ thành phố Bảo Định hiện đang tuyệt thực để phản đối bức hại.

Trại lao động nữ Bắc Kinh

Trại lao động Tân An và Trại lao động nữ Bắc Kinh gần đây đã bị giải thể. Theo các học viên vừa trở về nhà, một cuộc họp được tổ chức vào ngày 09 tháng 01 năm 2013 cho các viên chức tại trại lao động nữ Bắc Kinh. Ngay khi nghe về quyết định đóng cửa trại lao động và thả các học viên, nhiều viên chức đã bị bất ngờ, bối rối hoặc buồn bã.

14 năm bức hại

Cuộc bức hại Pháp Luân Công đã kéo dài 14 năm. Mặc dù nhiều viên chức đã không nghĩ về các hậu quả việc tham gia vào những hành động xấu xa này, song nhiều ghi chép lịch sử đã cho thấy rằng việc bức hại chính tín chỉ có kết thúc trong vô vọng. Những người chịu trách nhiệm ngược đãi Pháp Luân Công sẽ bị đưa ra công lý. ◇

Sơ đồ bố trí của Trại lao động cưỡng bức nữ Mã Tam Gia. Đông Cương và Tây Cương